

de revue, vanaf de Griekse filosofen tot de groten van deze tijd. Sartre en Jaspers komen als laatsten ter sprake. De filosofie van Sartre wordt tweeslachtigheid verweten (85), omdat daarin de zin van de geschiedenis ontkend wordt. Later sprak Sartre zich uit voor de marxistische interpretatie van de geschiedenis. De schr. zelf verklaart in de conclusie, dat voor hem de zin van de geschiedenis duidelijk wordt in het licht van de Openbaring. Daar hij zich gelovig katholiek noemt, is deze bekentenis geen verrassing. Toch geeft dit uitgangspunt aanleiding tot kritische opmerkingen. Niet iedereen zal b.v. deze uitspraak onderschrijven „Persoonlijk zouden we er bovendien alles voor voelen ook het werken van de Geest buiten de direct zichtbare Kerk mede in te sluiten” (160). Mede door dergelijke zinnen prikkelt het boek tot lezen, want het dwingt tot nadenken en tot het bepalen van eigen standpunt in deze.

A. A.

* * *

In de reeks Oud Delft, een serie historische publicaties over Delft en Delvenaren (Nijgh en van Ditmar, z.j.) verschenen de nummers 2 en 4.

In het bijzonder verdient nummer 2 dat gewijd is aan de Meester van de Virgo inter Virgines en aan Delftse verluchte handschriften, ook buiten Delft een ruime belangstelling. In eerstgenoemde studie tracht drs. K. G. Boon aan de hand van een tweetal schilderijen de identiteit te onthullen van de door Hugo van der Goes geïnspireerde illustrator van de werken van de vijftiende-eeuwse Delftse burgemeester Jacob van der Meer. Dr. P. H. J. Vermeeren bespreekt de activiteiten van de zusters van het Delftse Sint Agnesklooster die in de vijftiende eeuw met grote zorg en vakmanschap codices - en ook gedrukte teksten - op prijzenswaardige wijze decoreerden.

Drs. Boon en Dr. Vermeeren verruimen door hun bijdragen op voortreffelijke wijze onze kennis van de middeleeuwse miniatures en boekillustraties in de Noordelijke Nederlanden. Beide studies zijn rijkelijk van illustraties voorzien en kunnen hierom nuttige diensten bewijzen bij de lessen geschiedenis en kunstgeschiedenis aan de scholen voor voortgezet onderwijs.

Meer specifiek op Delft gericht is nummer 4 van genoemde serie waarin Mr. B. van 't Hoff aan de hand van talrijke afbeeldingen een goed-gedocumenteerd overzicht geeft van de oude plattegronden van de stad Delft. (zestiende tot en met achttiende eeuw). De niet-Delvenaar boeit evenwel de algemene inleiding over de Nederlandse kartografie. Mogelijk kan de lezing van dit werkje de geschiedenisleraren stimuleren om in klasverband een soortgelijk overzicht samen te stellen - of een tentoonstelling te organiseren - van oude kaarten en plattegronden over de stad van inwoning of over de stad uit de onmiddellijke omgeving.

F. Vercauteren